

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului

Str. Unirii nr.209,
Tel : 0238 402498
Fax : 02380402497

DECIZIA NR.406/.....2011

cu privire la solutionarea contestatiei formulata
de cu sediul social în,
Șoseaua,Km. ,jud..... , CUI,
înmatriculată la ORC sub nr.J10/.....01.

La Direcția Generală a Finanțelor Publice s-a depus sub nr...../
.....2011 și s-a înregistrat la Biroul de Soluționare Contestații sub nr...../2011
contestatia formulata de cu sediul social în municipiul, impotriva
obligațiilor fiscale suplimentare stabilite în baza Deciziei de impunere nr. F-
...../..... 2011 și a Raportului de inspectie fiscala nr. F -/.....2011 încheiat
de organele de inspectie fiscala din cadrul AIF

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin (1) din O.G.
nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala cu modificările și completările
ulterioare.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 209 , alin(1) lit.a)
din OG 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice legal este investita să
se pronunte asupra contestației formulate .

Obiectul contestatiei il constituie obligatiile fiscale suplimentare stabilite
prin Decizia de impunere nr.F-...../.....2011 in suma totală de lei, din care:

- impozit pe profit lei
- majorări de întârziere lei
- penalități de întârziere lei
- TVA lei

I.,..... contestă Decizia de impunere nr...../.....2011 privind
obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de lei reprezentând TVA –
lei,impozit pe profit – lei și majorări de întârziere – lei.

Referitor la TVA contestatoarea arată că stabilirea sumei suplimentare este
neîntemeiată întrucât conform Ordinului nr.1421/18.12.2007 pentru modificarea
Instrucțiunilor de aplicare a scutirii a scutirii de TVA pentru operațiunile prevăzute la
art.143,alin.(1),lit.a-i;art.143,alin.(2) și art.144 ¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul
Fiscal la art.10 se arată că,„Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri
prevăzute la art.143,alin.(2),lit.a) din Codul Fiscal se justifică pe baza următoarelor
documente:

- a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute de art.155,alin.5 Cod

Fiscal cu modificările și completările ulterioare și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului din alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și după caz,

c) orice alte documente cum ar fi contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Prin urmare la data emiterii facturii în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru scutirea TVA.

În ceea ce privește faptul că la data emiterii facturii în cauză cumpărătorul nu deținea cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA arată că, comunicarea către cumpărătorul mărfii din partea autorității competente din a avut loc la data de2010 și prin urmare toate actele își produc efectele de la data comunicării lor.

Cumpărătorul a fost absorbit prin fuziune de cătreSA, societate de comercializare a materialului lemnos și a produselor similare cu denumirea comercială SA conform cererii deciziei din2010. Chiar dacă modificarea survenită în activitate a avut loc la data de2010, înregistrarea și-a produs efectul la data de2010 conform legalizării statului sub nr...../.....2010 și a adevărului din data de2010

Referitor la impozitul pe profit arată că motivul de fapt menționat în Decizia de impunere este ca, „vânzarea de mărfuri la un preț de vânzare mai mic decât prețul de achiziție”, iar motivul de drept îl reprezintă art.19, alin(1) din Legea nr.571/2003.

Constatarea este neîntemeiată întrucât, potrivit articolului invocat, actul normativ prevede că acesta se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri într-un an fiscal.

A vândut marfa respectivă la un preț mai mic decât cel de aprovizionare nefiind vorba despre diferențe nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/ răscumpărare înregistrate la data vânzării titlurilor respective, acesta fiind unul din elementele similare cheltuielilor așa cum se arată în normele metodologice pentru aplicarea alin.(1) al art.19.

Arată că pentru stabilirea profitului se iau în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate în contabilitate, fapt recunoscut de organul de control prin constatările invocate.

Totodată, în normele metodologice pentru aplicarea alin.(1) se arată că, „veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza legii contabilității.”

Legat de accesoriile calculate în sumă de lei arată că neexistând debit adică obligații fiscale principale nu există nici obligații fiscale accesorii.

II Prin raportul de inspecție fiscală întocmit și prin decizia de impunere emisă, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Urmare verificării documentelor justificative și contabile, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna februarie 2011, societatea a achiziționat mărfuri (parchet din lemn) în vederea comercializării în sumă de lei, mărfuri care au fost

vândute în aceeași lună cu suma de lei, la un preț mai mic decât prețul de achiziție cu suma de lei.

S-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei aferent diferenței față de evidența contabilă a agentului economic(.... – lei)*16%.

Temeiul de drept al stabilirii impozitului pe profit suplimentar îl reprezintă prevederile art.19,alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat accesorii în sumă totală de lei reprezentând majorări de întârziere – lei și penalități de întârziere – lei potrivit prevederilor art.119 și art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că din compararea datelor înscrise în evidența contabilă cu cele din evidența pe plătitor rezultă că societatea a declarat un TVA de plată la bugetul de stat mai mic cu suma de lei decât suma înregistrată în contabilitate.

S-a mai constatat că în luna iulie 2010 societatea a livrat cu factura NR..../.....2010 către din cu codul de înregistrare în scopuri de TVA, mărfuri în valoare de Euro, echivalent lei – lei.

Organele de inspecție fiscală au solicitat cu cererea nr..../.....2011 înaintată către Compartimentul de Schimb Internațional de Informații(...) din cadrul D.G.F.P....., verificarea valabilității codului de TVA al

CSII a emis răspunsul nr..../.....2011, conform căruia a avut cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA până la data de2010.

În consecință, la data emiterii facturii nr.../.....2010 clientul nu mai deținea cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, rezultând astfel că trebuia să colecteze un TVA în sumă de lei(.... lei*..%) aferent facturii nr..../ 2010

Temeiul de drept al stabilirii TVA suplimentar de lei îl constituie prevederile art.143,alin.2,lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

III Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a motivelor de fapt și de drept invocate de contestatoare respectiv de către organele de inspecție fiscală raportat la prevederile actelor normative în vigoare, se reține:

Urmare verificării documentelor justificative și contabile, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna februarie 2011, societatea a achiziționat mărfuri (parchet din lemn) în vederea comercializării în sumă de lei, mărfuri care au fost vândute în aceeași lună cu suma de lei, la un preț mai mic decât prețul de achiziție cu suma de lei.

S-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei aferent diferenței față de evidența contabilă a agentului economic(.... – lei)*16%.

Temeiul de drept al stabilirii impozitului pe profit suplimentar îl reprezintă prevederile art.19,alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările

și completările ulterioare.

Pentru nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat accesorii în sumă totală de lei reprezentând majorări de întârziere – lei și penalități de întârziere – lei potrivit prevederilor art.119 și art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la TVA,organele de inspecție fiscală au constatat că din compararea datelor înscrise în evidența contabilă cu cele din evidența pe plătitor rezultă că societatea a declarat un TVA de plată la bugetul de stat mai mic cu suma de lei decât suma înregistrată în contabilitate.

S-a mai constatat că în luna iulie 2010 societatea a livrat cu factura NR..../.....2010 către din cu codul de înregistrare în scopuri de TVA,mărfuri în valoare de Euro,echivalent lei – lei.

Organele de inspecție fiscală au solicitat cu cererea nr..../.....20... înaintată către Compartimentul de Schimb Internațional de Informații(...) din cadrul D.G.F.P.....,verificarea valabilității codului de TVA al

CSII a emis răspunsul nr..../.....2011,conform căruia a avut cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA până la data de2010.

În consecință,la data emiterii facturii nr.10/.....2010 clientul nu mai deținea cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA,rezultând astfel că trebuia să colecteze un TVA în sumă de lei(... lei*24%)afereant facturii nr.10/ 2010.

Temeiul de drept al stabilirii TVA suplimentar de lei îl constituie prevederile art.143,alin.2,lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Sușinerile contestatoarei raportat la constatările inspecției fiscale prezentate mai sus nu se pot reține având în vedere următoarele:

- afirmația că modul de stabilire a impozitului pe profit suplimentar aferent vânzării de material lemnos(parchet) în la un preț mai mic decât prețul de achiziție nu ar fi întemeiat întrucât potrivit normelor metodologice pentru aplicarea art.19,alin.(1),veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza legii contabilității nu poate fi luată în considerare,organele de inspecție fiscală neconstatând indicii că marfa ar fi depreciată sau necorespunzătoare calitativ.

În acest sens sunt și prevederile art.11,alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal care prevede că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției

- mențiunea contestatoarei că la data emiterii facturii nr..../.....2010 nu deținea cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA al partenerului din întrucât acesta a fost absorbit de altă societate din,nu se reține deoarece pentru a beneficia de scutire de TVA,la data facturării operațiunii,societatea trebuia,potrivit prevederilor art.143.alin.(2),lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal,să dețină un cod

valabil de înregistrare în scopuri de TVA al clientului din

Față de cele arătate, în mod corect, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar de lei cu accesorii aferente de lei și un TVA suplimentar de lei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în temeiul art.209, art.210, art.213 și art.216 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE :

Art.1. Respingerea contestației formulate de, ca neîntemeiată pentru suma totală de lei, reprezentând :

- impozit pe profit lei
- majorări de întârziere lei
- penalități de întârziere lei
- TVA lei

Art.2. Biroul soluționare contestații va comunica prezenta decizie contestatoarei respectiv Activității de Inspecție Fiscală

Art.3. Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean, conform art.11 din Legea nr. 554/2004 .

Director Executiv ,
Ec.